

Ferran Requejo

Incerta glòria

El procés polític de Catalunya és viscut per molts dels partidaris de la independència com una *incerta glòria*. Com és conegut, el títol de la novel·la de Joan Sales (1956) –reactualitzada per la recent pel·lícula d'Agustí Villaronga– està pres d'un vers d'*Els dos cavallers de Verona* (1592-1593) de William Shakespeare: “La incerta glòria d'un dia d'abril, / que ara mostra tota la bellesa del sol, / i que un núvol fa desaparèixer!” (A I, E III).

Som al mes d'abril. El Govern de la Generalitat ha situat “entre finals d'estiu i començaments de tardor” la realització d'un referèndum decisiu sobre la independència del país. El seu repté és que el sol s'imposi finalment als núvols, i que la *glòria* esdevingui *certa*. Es tracta d'un objectiu que per tenir èxit requereix optimitzar la racionalitat i l'emotivitat en els plans d'acció, els escenaris internacionals i la gestió del temps. Un objectiu que requereix enginyeria política per part dels actors i dels ciutadans implicats.

Els enginyers sovint es troben que han de decidir entre dues funcions: emprar tècniques que permeten aconseguir la màxima potència en un temps limitat, o emprar-ne unes altres que possibiliten un rendiment elevat a costa de dilatar el temps operatiu. És a dir, sovint cal optar entre la potència i el rendiment. És un antagonisme que no permet maximitzar alhora les dues funcions (la disciplina que reflecteix millor aquesta tensió és la termodinàmica). Naturalment, es poden assolir equilibris entre aquestes dues funcions, però la tensió de fons resulta inevitable.

La principal fortalesa de l'actual procés polític de Catalunya resideix en el nombrós grup de ciutadans que li dona suport. Les mobilitzacions populars són el factor clau de la potència del procés. Les institucions –Govern, Parlament i ajunta-

ments– són peces importants, però el fet que ocupin un lloc subordinat en el conjunt del sistema polític espanyol debilita les seves funcions. Són els ciutadans els que se situen en l'origen i els que asseguren la continuïtat del moviment vers l'objectiu de la llibertat col·lectiva del país. Les imatges de les mobilitzacions massives que durant més de sis anys han fet la

L'etapa que s'inicia la primavera-estiu del 2017 requerirà un tipus diferent de mobilitzacions ciutadanes

volta al món són les que personalitzen millor el procés. El rendiment final, però, requereix tenir presents altres components interns i internacionals.

L'etapa que s'inicia a la primavera-estiu del 2017 requerirà un tipus diferent de mobilitzacions ciutadanes. Un context presidit per la confrontació institucional i

la juxtaposició de legalitats canvia el tipus de mobilitzacions requerides. Probablement, serem testimonis d'accions ciutadanes menys massives, però més intenses i més continuades en el temps. Les previsible accions i reaccions polítiques que aniran succeint-se dibuixen diversos escenaris de futur que requeriran plans d'acció alternatius segons com es desen-

A les forces independentistes els cal optimitzar la relació entre la potència i el rendiment

volupin els esdeveniments. Serà diferent, per exemple, si el referèndum que convocarà la Generalitat es pot realitzar fàcticament o no i, en el primer cas, si hi ha o no una participació significativa (un 50% del cens electoral). I aquí s'haurà de veure el paper que finalment exerciran algunes forces que s'autoconcebeixen com a

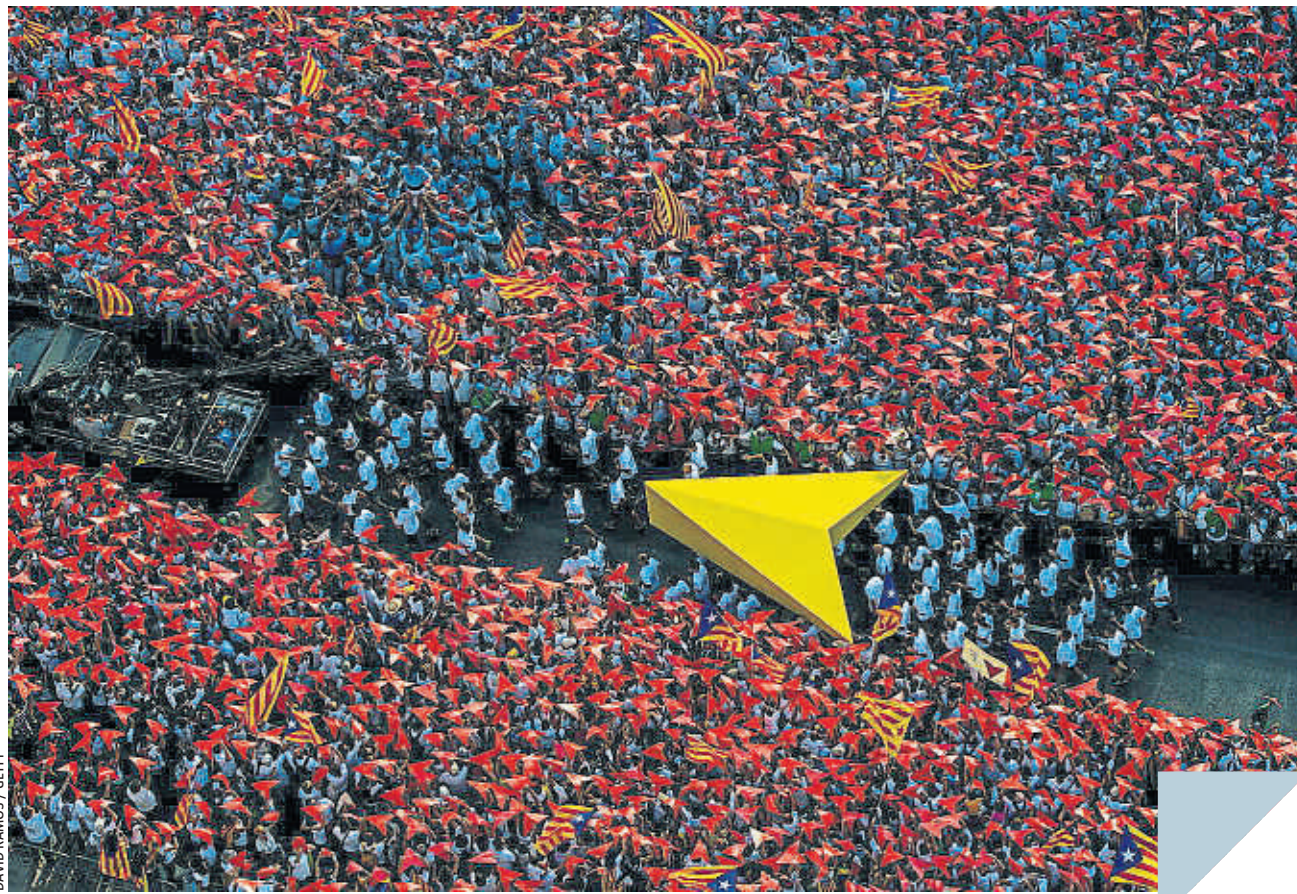
“progressistes” (comuns, restes del PSC) però que corren el risc d'actuar com a mers actors conservadors secundaris d'un statu quo flagrantment injust i insostenible.

A les forces independentistes els cal optimitzar la relació entre la potència i el rendiment. De fet, la representació de l'Estat a Catalunya és minoritària, no controla tota la informació relacionada amb el procés, i no pot donar per descomptat un resultat final favorable als seus interessos.

En termes esportius, els dirigents polítics de la Generalitat hauran de combinar les tècniques i tàctiques del tennis i dels escacs. El primer és un esport *relativista*. Has de tenir present que el temps és una dimensió de l'espai. Un cop visualitzada la pilota després del cop del contrari (altura, velocitat, tipus d'efecte, previsió del bot, etcètera), arribar massa tard o massa d'hora significa equivocar-te en les coordenades que et garanteixen un cop que optimitza la potència i el rendiment. Els escacs, per la seva banda, obliguen a tenir en compte les diverses opcions de les jugades posteriors dels dos jugadors.

Els temps s'acceleraran. I ho faran tant per la lògica acumulada com pels casos de judicialització, especialment quan la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, sigui jutjada i probablement inhabilitada per haver permès debats i votacions parlamentàries considerades inconstitucionals per la interpretació de la legalitat que realitzen les institucions de l'Estat. Govern de la Generalitat, partits, organitzacions socials i bona part de la ciutadania no podran restar impassibles. Hi haurà reaccions de parlaments i d'alguns actors europeus.

Tot indica que a finals d'any estarem situats en un nou escenari col·lectiu. El futur resta obert. Igual que la possible *certesa de la glòria*.●

DAVID RAMOS / GETTY

EL RUM-RUM Màrius Serra

El que dura, dura

“La passió m'aguanta tres mesos”, diu un cuiner en relació amb els seus menús de temporada; i la d'un polític?

Aquest vespre se celebra als Jardins del Palau Robert la cloenda del CREG 2016, un acrònim que remet a Catalunya Regió Europea de la Gastronomia. Una de les iniciatives més cridaneres d'aquesta edició ha estat l'aparellament entre músics i cuiners. Afortunadament, aquesta vegada no n'han dit maridatge, però cada parella s'ha intercanviat una cançó per un plat. Per exemple, Pep Sala i Nandu Jubany, coneguts des de fa dècades, o Roger Mas i Carme Ruscalleda, que ja li va dedicar un plat quan Mas va fer aquell gran disc amb la Coblà Sant Jordi. O Joan Roca i Gerard Quintana, que de nens seien en pupitres contigus. La revista *Enderrock*, còmplice de la iniciativa, ha anat documentant les converses i aquest vespre escoltarem algunes de les cançons sorgides. En un dels casos, l'osonenc Arnau Tordera xerra amb Vicent Guimerà. Tordera lidera el grup Obeses, i recentment ha ex-

cel·lit als teatres amb un musical sobre Verdàguer. Guimerà regenta L'Antic Molí d'Uldecona que fa poc va rebre la primera estrella Michelin. En totes les converses surten paral·lelismes entre ambdues activitats, però potser els que fan la parella Guimerà-Tordera són els menys previsibles. En un moment donat, Guimerà parla del seu equip de cuina com d'una orquestra i Tordera li agafa l'analogia i la porta de la taula de tovalles a la de so: “Tu pots fer un plat extraordinari i el cambrer pot servir-lo bé o destrossar-lo. Aquesta figura en el món de la música és la del tècnic de so. És l'intermediari entre tu i el receptor final de l'obra”.

Però on la seva comparativa pren un interès inusual és quan intercanvien períodes de caducitat. No pas dels productes, sinó de la il·lusió. Vicent Guimerà parla dels seus menús de temporada (a la tardor bolets, a l'hivern galeres) i afirma que si els allargués més se n'avorriria. “La

passió m'aguanta tres mesos”, afirma sense adonar-se que acaba de fer un titular, i rebla: “En el moment que fa quatre mesos que fem els mateixos plats noto que entro en una monotonia que faria que els plats entressin en decadència”. Interpel·lat pel cuiner, Tordera s'hi identifica però avisa que en el seu cas el període és més llarg, i s'atreveix a xifrar-lo en “un any i mig, més o menys”. Després tots dos ho matisen amb la reivindicació dels plats de sempre i també de les cançons sol·licitades als concerts per part del públic més fidel. Però ja han obert la porta. Seria interessant establir un calendari de caducitats de la passió per sectors. Dels tres mesos del cuiner als divuit del músic. Em demano quan li deu durar la passió a un poeta pel seu sonet o a un actor porno per una postura, o a un polític pel seu seient. Bé, potser en aquest últim cas no hi ha prou temps a l'univers per comptar-ho. La seva passió pel poder és immarcescible.